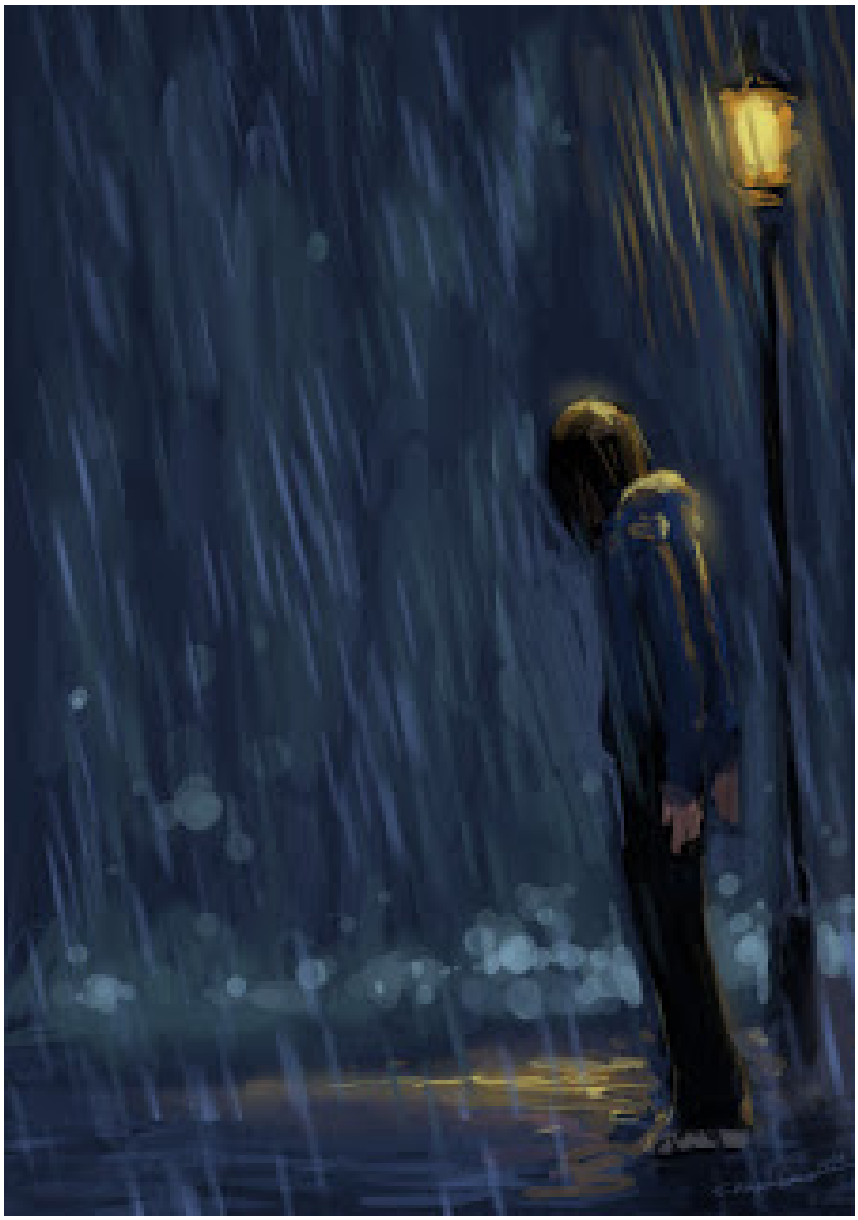

Πολλές φορές αναγνωρίζουμε, φίλε/η, πως υπάρχει δίπλα μας και γύρω μας πόνος. Βλέπουμε τη δυσκολία του γείτονα, τα προβλήματα συγγενών μας, τις αναποδιές που περνάει ένας συνεργάτης μας στη δουλειά. Αλλά, αν δεν ζήσουμε οι ίδιοι μια δυσκολία, δύσκολα μπορούμε να καταλάβουμε ακριβώς το μέγεθός της...

Η καθημερινότητα μάς αποκοιμίζει και μάς απονεκρώνει. Αλλά ας θυμόμαστε δυνατά μέσα στην καρδιά μας την εντολή του Χριστού για αγάπη! Αγάπη στο Θεό και στο συνάνθρωπο. Και ας μην περιμένουμε να μας χτυπήσει την πόρτα ο πόνος για να συμπονέσουμε. Ας μην περιμένουμε να έρθει η δυσκολία για να

συμπαρασταθούμε.

Ας ενεργοποιήσουμε αυτή τη μεγάλη δυνατότητα της αγάπης μέσα μας και ας δραστηριοποιηθούμε! Εθελοντικά. Αν σηκώσουμε το βλέμμα μας και σπεύσουμε να βοηθήσουμε τους γύρω μας όπως μπορούμε, έτσι θα σηκώσει και ο Χριστός το βλέμμα Του και θα μας ευλογεί την κάθε μας μέρα.

Καλημέρα σε όλους.

Πηγή: aoratigonia.blogspot.gr